

VISITAS I RISKA OG HØLE 24. SEPTEMBER – 1. OKTOBER 2023

Kjære Riska og Høle menigheter, takk for at dere er kirke for folket! Takk for at dere forkynner evangeliet i ord og handling her.

Tittelen biskop kommer fra gresk; episkopos, som henger sammen med å se til. Når jeg er på visitas kommer jeg for å se menighetene, ha tilsyn. Her ser jeg at folk er glad i kirkene og i bygdene sine. Jeg har sett ekte omsorg for alle som bor her!

Sist søndag var det en flott kveldsgudstjeneste i Høle kirke, der både speidere og korps bidro. Overskriften var «høstens påskedag», og vi var flere som kunne kjenne på glede og takknemlighet over livet. Kveldsmaten på Kyrkjetunet lot oss erfare et gjestfritt fellesskap som det var godt å være en del av. Så bra at dere åpner dørene for liten og stor til et viktig og godt fellesskap!

Møter med alle aldersgrupper

Tirsdag morgen var det stabsmøte. Høle og Riska har dyktige ansatte som brenner for arbeidet. I samarbeid med frivillige får de til utrolig mye. Dere er gode til å være strategiske, og dere tenker bevisst på å skape gode overganger mellom ulike aktiviteter og aldersgrupper.

Etter stabsmøtet besøkte vi barnehagen i Riska kirke. Gjennom sang og bevegelser, rim og regler bygges et trygt fellesskap for de minste barna og foreldrene.

I nydelig vær gikk vi opp til Lifjell sammen med flere «unge eldre». Fine folk som gjør en nødvendig og viktig innsats for å ta vare på kirken. Det var godt å få bevege seg, samtale og samtidig nyte finværet i flott natur.

Etterpå fikk vi hilse på «Unge voksne». Tenk at dere på Riska har unge mennesker som selv tar initiativ for å lage et møtepunkt der de kan treffes og ha et fellesskap i kirken! Det lover godt også for framtida.

Dagen ble avsluttet med språkkafe. Takk for at dere åpner kirken, inkluderer og viser godhet. Det er veldig kjekt å høre at språkkafeen er spesielt invitert når dere arrangerer menighetsfest.

Et felles anliggende for bygda

Onsdag morgen startet med bønnemøte på Betel. Ledergruppen i «Sammen for Riska» fortalte om det gode samarbeidet dere har på tvers av ulike menigheter. Dere heier hverandre frem, ber sammen og gjør hverandre gode. Sammen er dere opptatt av godhet i lokalmiljøet. Dere ønsker å hindre utenforskap og gjør blant annet en innsats for flyktninger. Dere viser i praksis at vi er Kristi kropp her på jorden, uavhengig av hvilken kirke vi tilhører.

Jeg gleder meg over det felles anliggende dere har for bygda. Riska skal være et godt sted å vokse opp, et sted der alle blir inkludert og kjenner seg hjemme. Det ble sagt: «å være innflytter her er å bli inkludert, man føler seg ikke utenfor». Det er litt av en tilbakemelding til dere som bor her. Takk!

På onsdag fikk vi også innblikk i mye god diakoni. Møtet med den lokale hjelpegruppen var inspirerende. Riska har erfart flere tragiske hendelser. Det var sterkt å møte en gjeng med voksne som jobber for at barn og unge skal vokse opp i en trygg bygd, og som slår ring rundt de unge og tar vare på dem når livet blir vanskelig. Ungdom får tilbud om å bearbeide livet etter tap gjennom Livsmestringsgrupper. Bygda følger opp, det er troverdig omsorg. Det ble blant annet sagt at: «Vi er opptatt av å se sammen, og så fordeler vi oppgaver». «Det er bedre å bygge barn enn å reparere voksne». Og «Alle trenger en trygg voksen».

For et fokus og for en innsats! En av skolens ansatte takket kirken og satte ord på hvor viktig det er å stå sammen i krevende situasjoner.

Gode på å bygge relasjoner

Det var fint å møte ungdommene i Follow me, det ga innblikk i det meningsfulle arbeidet for konfirmanter og eldre ungdommer. Det er imponerende hvor mange ungdommer som kommer til kirken. Vi ser at dere er svært gode på å bygge relasjoner. De blir sett og føler seg velkommen i kirken. Vi vil samtidig utfordre dere til å ha bevissthet om at vi mennesker er forskjellige. Vi lærer på ulike måter og det er forskjellige ting som gir resonans hos den enkelte av oss, det gjelder også troen. Heller ikke ungdom er en ensartet gruppe. I staben finnes det mye kompetanse, og ved å hente frem den vil dere kunne utfylle hverandre for å ivareta bredden av hvordan vi erfarer og uttrykker tro.

Mat må man ha, og det vet dere! Hele bygda inviteres til Kirkemiddag og svært mange kommer, så mange at det er nødvendig å sette tak på 150 gjester. Det er til å bli glad av. Når måltidet går mot slutten, åpnes dørene til ulike rom, og barn i ulike aldre kan være med på småbarns sang eller klubber. På Riska har dere et kirkebygg der mye kan skje samtidig, heldigvis. Det trengs.

Strategisk tenkning om sang

Det er flott at det synges mye med de små, i barnehagen, på Småbarnssang og i Stjernen. Jeg ser at dere har et godt samarbeid og en plan for hva dere synger. Når de samme sangene synges flere steder, skaper det gjenkjennelse og vi lærer dem godt. Slik legges det til rette for at barna vokser opp og kan mange sanger. Det er en styrke å ha med seg videre i livet. Igjen viser dere en flott evne til å tenke strategisk og viktigheten av overganger mellom de ulike aktivitetene og aldersgruppene.

Det å synge har vært en viktig del av kristne fellesskap til alle tider. Nå opplever vi at det synges mindre i samfunnet. Det brukes begrep som stemmeskam – at voksne ikke tør at andre skal høre dem synge. Vi ser også at det oftere blir noen som opptrer med sang og er

solister, enn at vi synger sammen. Da mister vi den kraften som ligger i det å synge sammen, som også bygger identitet og fellesskap. I Norge har vi fått bevegelsen *Krafttak for sang*, som jobber for at vi alle skal synge mer sammen. Sandnes kommune har valgt å bli en syngende kommune og jeg håper kirken også vil være med på dette. Jeg vil oppfordre dere til å ta med det flotte arbeidet og tenkningen dere gjør med sang for de små barna inn i hele menighetens arbeid. Vi må ikke glemme å synge!

En viktig aktør i lokalsamfunnet

Det er et stykke fra Riska bydel til Sandnes sentrum. Kan denne flotte kirken, som samler så mange av bygdas folk i ulike generasjoner til ulike arrangement, tydeligere også være bygdas kulturhus? Kan musikkutvalget tenke at de er et kulturutvalg som leier ut kirken til større konserter eller arrangerer kulturkvelder som når bredt ut?

Onsdagskvelden ble avsluttet med menighetsrådsmøte. Prost Tom inviterte rådsmedlemmene til å si hva de synes er positivt i menigheten. Det mangler ikke på gode ord og fortellinger om fine opplevelser. Samtalen bekreftet mye av det jeg allerede hadde lest om i forhåndsmeldingen. Dere har så utrolig mye fint arbeid for mange aldersgrupper og dere når ut til så mange mennesker. Det gjør inntrykk å høre at kirken betyr mye, også for de som ikke er her så ofte. Kirken er en viktig aktør i lokalsamfunnet.

I samtalen kom det fram at en lokalt også med fordel kan snakke gjennom forholdet mellom råd, stab og frivillige. Vi trenger en gjennomgang av hvordan hver medarbeider forstår sin rolle. I en stor stab kan det være fordeler med å jobbe tverrfaglig og dra veksler på hverandres kompetanse.

Velsignelse i hverdagene

Hverdagskirken på Riska er en pulserende drivkraft for alle som deltar. Folk får et eierskap til det som skjer her, og blir kjent med naboer og nye folk. Mange bidrar med frivillig innsats. Fellesskapet i de små og store samlingene gjennom uken er også en form for gudstjeneste. Kanskje det å tenne lys, synge og be kan framheves som en enkel del av de ulike samlingene? Også i hverdagen lever vi under velsignelsen.

Engasjerte ansatte og frivillige driver et imponerende stort arbeid. Det gir energi å se at innsatsen blir verdsatt og bærer frukt. Jesus kaller oss til tjeneste, men også til å finne hvile hos ham. Takk for at dere åpner dørene hver mandag for en stille time, og oppsøk søndagsgudstjenesten på hviledagen når dere kan.

Kirken er for alle

Torsdag var Høle-dagen. Gjestfriheten vi erfarte søndag er ikke mindre på en hverdag. Det er ikke tvil om at kirken har god kontakt med folket. Høle er ei lita bygd der en høy prosent av innbyggerne deltar på gudstjenester. Jeg både ser og hører om samarbeid med saniteten

korps, speidere og flere inn mot gudstjenester. På den måten viser dere at kirken er for alle. Det ryktes at høsttakkefesten er ett av flere høydepunkt.

Samarbeid mellom barnehage/skole og kirken er viktig for å bygge et godt lokalmiljø. Vi fikk møte ledere som har tillit til hverandre og som ga uttrykk for at den gode samtalen skal fortsette. Menighetene leverer kvalitets-arrangement, både i form av gudstjenester, klassebesøk og «Vandring gjennom Bibelen». Det inviteres også til samlinger for barnehagen før jul. Det er rom for mer samarbeid, og jeg gleder meg over at dere vil finne ut hvordan dette kan realiseres.

Samarbeid om beredskap

Dersom det skjer en ulykke på Høle, hva da? Hvem er det som ikke vil bli rammet på et sted som er så oversiktlig og tett, et sted der alle kjenner alle? Det er fint at dere har satt ord på behovet for et møte der dere snakker sammen om hvordan være best mulig forberedt om det inntreffer en krise. Barnehage og skole har sine beredskapsplaner, men det ble understreket hvor viktig det er å jobbe sammen om dette. Blant annet ved å lage en liste over ressurspersoner i bygden.

Vi har også fått være sammen med Høle-konfirmantene. For noen fine ungdommer! Mat, mat, mat – er viktig også når konfirmanter samles på Horve før bønnevandring. Jeg ser at konfirmantene får et godt møte med kirken, og at det de får lære og oppleve dette året har verdi for resten av livet. Dere legger til rette for å bygge gode relasjoner, og har et opplegg som gir variasjon i hvordan oppleve og erfare den kristne troen og kirkens fellesskap.

Familier med sine to og tre-åringer var invitert til barnefest, og for en fest! Først samling i kirken og deretter inn til et festpyntet Kyrkjetun for å spise pølser og gele-dessert og leke sammen. Dere har høy oppslutning når dere inviterer til trosopplæringstiltak, og det er kvalitet på det dere inviterer til.

Torsdag kveld var det møte med soknerådet, både medlemmer som er på vei ut og nye som er valgt inn. Også i Høle fikk vi møte et menighetsråd som med stolthet kunne fortelle om mange fine aktiviteter. Flere delte gleden over å bli tatt imot med åpne armer når en kom til bygda, men også til kirken. Her bygger dere en kultur, bygda er for alle og kirken er for alle. «Vi er et storfellesskap i Høle – sammen med hele bygda».

Jeg er imponert over speideren som dere har hatt i mange år, men også over ungdomsklubben «Z» som etter hvert har blitt et fast møtested for ungdommene. Dere gjør en viktig jobb med å gi barn og ungdom ulike måter å finne sin plass i trosfellesskapet. Gjennom trosopplæringstiltak, speider og klubber får de unge hjelp til å undre seg over troen. Dere bekrefter tro og gir plass i et større fellesskap.

Det ble sagt på menighetsrådsmøtet; «Hver gang jeg går i kirken får jeg noe nytt å tenke på». Det er flott at arbeidet drives slik at det er rom for undring og troen kan utvikles.

Synergier i trosopplæringen

I forrige visitas ble menighetene utfordret til å jobbe videre med trosopplæringen. Det ser jeg at dere har gjort. Familier med små og store barn har tilbud om å bli med på mange aktiviteter, og barn og ungdommer får oppleve både kirkene og Kyrkjetunet, som sine. Jeg ser at begge menighetene har erfart en god synergieffekt med trosopplæringen. Årlige invitasjoner til barn og ungdom gir kontakt med familier. Langt på vei erfarer dere også at denne trosopplæringen kan henge nøye sammen med de ukentlige tiltakene. På denne måten holder dere fast på bredden. Alle døpte er en del av kirken, uavhengig av hvor ofte de er med i menighetenes aktiviteter. Jeg mener at trosopplæringen er det beste verktøyet vi har når det gjelder menighetsutvikling, og at dette lokalt kan flettes inn i det strategiske arbeidet i Agenda1.

Kvalitet gir vekst

Et godt konfirmanttilbud kan gjennomføres på ulike måter. Jeg tror konfirmantene i Riska og Høle er heldige, her er det mye kvalitet. Måten vi tror på er ulik, også for ungdommer. Det er viktig at dere legger til rette for ulike trosuttrykk i konfirmanttida og i det øvrige menighetslivet.

Uavhengig av former ser jeg at kvalitet, engasjement og relasjonsbygging i begge menighetene gir vekst. Riska menighet har en ekstra arbeidsressurs som bygger og styrker de unges relasjon til kirke og tro.

Det er sagt: «En sterk merkevare er når folk snakker positivt om deg når du ikke er til stede». Det har jeg definitivt hørt på denne visitasen.

Når dere samles til gudstjeneste søndag, representerer de som kommer hele menigheten. Det er fint å få høre til et fellesskap som kan bære bygda fram i bønn, og som takker Gud for nåden i Jesus. Søndagskirka har plass til flere. Helligdagen er også en hviledag, og i gudstjenesten får vi det vi trenger for å leve meningsfulle liv i tjeneste for Gud og medmennesker. Godt å høre at søndagsskolen er i gang i begge menighetene, da kan også yngre familier prioritere denne «ladestasjonen».

Slik åpner dere kirkedørene for liten og stor til fellesskap gjennom hele uka. Takk for det!

Gud velsigne Høle og Riska menigheter.